

PROP DE VOSALTRES

El Sínode de la Família

El matrimoni cristià i la família han estat permanent objecte de reflexió, d'estudi i d'oració per part de l'Església. Són tres camps d'acció complementaris que ens beneficien a tots els cristians. Per descomptat no podem abastar-los cadascun de nosaltres de forma simultània, ni tan sols molts tenim els instruments adequats per abordar-los de manera successiva. Però ens comprometem a tots i ha de ser una preocupació de qualsevol cristià que li obliga a pensar, a llegir o a resar sobre aquest fonamental assumpte.

Durant aquestes tres setmanes d'octubre estan reunits a Roma els Pares Sinodals que han estat convocats pel papa Francesc. El motiu és la participació en el Sínode de Bisbes amb el tema central del matrimoni cristià i la família. És la segona part, la primera va tenir lloc durant el mes d'octubre de l'any passat. És una prova de la importància que va voler concedir el Sant Pare a la naturalesa i missió de la família i alhora indicar el camí perquè tots els cristians se n'adonin de les causes i conseqüències que el seu tractament té

al món contemporani. Abunden les opinions, els ordenaments jurídics, les preteses polítiques familiars als diferents països. Tots volen tenir la seva paraula, que la difonen amb profusió de mitjans. L'Església està obligada a oferir la veritat de Crist sobre el matrimoni i la família, coneixent els reptes que li planteja la cultura actual.

Des de la convocatòria del Sínode fins avui, s'ha produït un ric procés d'anàlisi, consultes i elaboració de documents que han servit de base no només per als participants sinodals sinó per a tots els cristians de cara a un més gran aprofundiment en la realitat familiar i a un redescobriments dels textos bíblics i magisterials sobre aquest tema. Ha estat un temps molt profitós en el qual molts han rebut informació i una formació adient per respondre als desafiaments que planteja el nostre món. D'altra banda s'ha produït una àmplia col·laboració d'institucions acadèmiques, pastorals i socials que ens han ajudat en la nostra reflexió. A més a més, les intervencions del Papa en les seves cate-

quesis setmanals o en les homilies diàries o les orientacions de molts bisbes ens han il·luminat i han centrat la qüestió en els seus justos termes de què diu i vol l'Església respecte al matrimoni cristià i la família.

No dóna per molt aquest comentari en la nostra aportació setmanal en aquest *Full* per la brevetat i concisió que imposa el format, per no ser un estudiós expert el seu autor i per les expectatives dels lectors. Us escriu un pastor amb la pretensió d'orientar la vostra vida cristiana i apropiat amb la seva paraula a les preocupacions diàries de persones concretes i de comunitats acostumades a la formació, a l'acolliment i a l'evangelització. Per això, encara que sembli molt elemental, us vull demanar que sobre el tema de la família tingueu en compte tres aspectes:

1. Resar per la família en general, per la família cristiana i per la mateixa família. Els cristians no podem oblidar posar els nostres assumptes en mans del Senyor amb confiança, amb fidelitat. Ell, que ho pot tot, sen-

tirà la nostra pregària i atendrà amb seguretat les nostres peticions.

2. Valorar en forma positiva la realitat matrimonial i familiar com indica l'Església. Sense caure en falses ingenuïtats, accentuar els matisos que engrandeixen i equilibren a l'ésser humà a l'interior de la família. Que cadascun de nosaltres parli bé i actuï de forma conseqüent per construir una rica reflexió sobre el matrimoni i la família.
3. Participar, contribuir i treballar de forma adequada per la família eliminant els interessos personals que fomenten l'egoisme i l'individualisme i buscant el lliurament, la dedicació i l'amor amb els altres membres que constitueixen el nostre àmbit familiar.

Vulgui Déu que siguem capaços d'actuar en el petit per arribar en gran.

Salvador Giménez
† Bisbe de Lleida

El bisbe Salvador inicia el seu ministeri episcopal a Lleida

Una Catedral plena de gom a gom, amb més d'un centenar de sacerdots entre els quals hi havia tres cardenals, quatre arquebisbes i 17 bisbes van voler ser testimonis de l'inici del ministeri episcopal de Mons. Salvador Giménez Valls, nou bisbe de Lleida, el diumenge 20 de setembre.

El bisbe Salvador va arribar a la Catedral Nova de Lleida acompanyat del nunci del Vaticà, Mons. Renzo Fratini, quan mancaven uns minuts per a les cinc de la tarda. A l'entrada del temple l'esperaven les principals autoritats civils, els quals li van donar la benvinguda en nom del poble de Lleida, mentre les campanes de la Seu Vella anunciaven amb els seus tocs l'arribada del nou bisbe.

També a la porta de la Catedral, l'esperaven el president del Capítol Catedral, Mn. Jaume Pedrós; l'administrador diocesà, Mn. Ramon Prat; un representant del Col·legi de Consultors, Mn. Joan Jové, i el delegat de Litúrgia i mestre de cerimònies, Mn. Gerard Soler.

Abans d'iniciar-se l'Eucaristia, es va procedir a la presa de possessió del nou bisbe, envoltats de tots els preveres de la Diòcesi de Lleida, que van fer petit el coro de la Catedral.

Després d'unes paraules del nunci Fratini, de l'administrador apostòlic, Mn. Prat, i del president de la Conferència Episcopal Tarraconense i arquebisbe metropolità, Mons. Jaume Pujol, es va simbolitzar l'inici del ministeri episcopal de Mons. Giménez Valls moment en què Mons. Fratini va cedir el bàcul al bisbe Salvador.

Cal assenyalar que el bàcul que va rebre Mons. Giménez és el que va utilitzar el bisbe màrtir Salvi Huix i Miralpeix. Una de les dues relíquies que es van utilitzar en la celebració, ja que per a la consagració també es va fer servir el calze d'aquest beat de l'Església de Lleida.

Tot seguit, el secretari-canceller, Mn. Víctor Espinosa, va llegir les lletres apostòliques del Sant Pare, mentre el diaca permanent, Mn. Mateu Hidalgo, les ensenyava als concelebrants. Sis religiosos i sis laics, a més a més del Col·legi Catedralici

van pujar a l'altar per felicitar al bisbe Salvador en nom de l'Església de Lleida. El mercedari P. Joaquín Millán, el carmelita P. Jesús Sans, la Gna. Montserrat Brescó (superiora de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona), sor Francisca (Germanetes dels Pobres), sor Lourdes Dujo (Filles del Cor de Maria), i la Mare Paula (Companyia del Salvador - Mater Salvatoris) van ser els religiosos escollits. Per part dels laics, ho van fer Joan Viñas, director de l'Acadèmia Mariana; Ximo Company, delegat de Patrimoni; Emili Reimat i Tessa Corbella, de la Delegació Família i Vida; Trini Catalán, delegada de Catequesi, i Asunción Besa, de la Delegació d'Espiritualitat.

Durant l'homilia, el bisbe Salvador es va centrar en l'Evangeli de Sant Marc per emfatitzar l'ensenyament de ser servidor però amb misericòrdia, sense protagonismes.

El nou Pastor de l'Església de Lleida va finalitzar l'homilia pregant per saber estimar cada dia més les manifestacions culturals i socials del nostre poble: «Des d'aleshores sóc un membre més d'aquest poble, que amb uns trets específics, prega, parla, estima i acull, com ensenya Jesucrist, a totes les persones del món com a germans.»

Les lectures de l'Eucaristia van ser llegides per Ximo Company i Lourdes Solà; mentre que les pregàries ho van estar a càrrec de Joan Carles Nicuesa, delegat d'Apostolat Seglar; Mercedes Sancho, de la delegació de Joventut; Xavier Nus, president dels Centres d'Esplai Cristians; Pepita Felis, de la Pastoral d'Acció Caritativa i Social; Montse Farré, de la Pastoral de la Salut, i Cándido Sánchez, de la Pastoral Penitenciària.

La celebració va acabar amb la petició del bisbe Salvador al poble que preguessin per ell i la missió que se li havia encomanat, abans de retirar-se per a saludar els qui havien atès la cerimònia.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA FAMÍLIA

Els germans

Germà i germana són paraules que el cristianisme estima molt. El vincle fraternal té un lloc especial en la història del poble de Déu. El salmista canta la bellesa de la relació fraternal: «Que n'és, de bo i agradable, viure tots junts els germans!» [S/ 133 (132),1]. I això és cert, la fraternitat és bonica. Jesucrist va portar a la plenitud fins i tot aquesta experiència humana de ser germans i germanes, assumint-la en l'amor trinitari i potenciant-la de tal manera que vagí molt més enllà dels vincles de parentiu i pugui superar qualsevol mur d'estranyesa.

Sabem que quan la relació fraternal es malmet, quan s'arruïna la relació entre germans, s'obre el camí cap a experiències doloroses de conflicte, de traïció, d'odi. El relat bíblic de Caïn i Abel constitueix l'exemple d'aquest resultat negatiu. La ruptura del vincle entre germans és una cosa lletja i dolenta per a la humanitat.

El vincle de fraternitat que es forma en la família entre els fills, si es

dóna en un clima d'educació obert als altres, és la gran escola de llibertat i de pau. En la família, entre germans s'aprèn la convivència humana, com s'ha de coniar en societat. La fraternitat en la família resplendeix de manera especial quan veiem la cura, la paciència, l'afecte amb què s'envolta el germanet o germaneta més dèbils, malalts o amb discapacitat.

Tenir un germà, una germana que t'estima és una experiència forta, impagable, insubstituïble. Avui més que mai cal tornar a posar la fraternitat al centre de la nostra societat tecnocràtica i burocràtica.

(Dimecres, 18 de febrer de 2015.)

CoDiAR, la resposta del Bisbat de Lleida als refugiats

La diòcesi de Lleida responent a la crida del papa Francesc ha fet gestos concrets en la preparació a l'Any de la Misericòrdia, per acollir persones refugiades, i amb l'aprovació del bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha decidit en una reunió convocada pel vicari de Pastoral en funcions, Mn. Josep Anton Jové, crear la Comissió Diocesana d'Accollida a Refugiats (CoDiAR).

Aquesta tindrà com a missió:

1. Treballar en sintonia amb l'estratègia estatal que Càritas Espanyola, el Secretariat de la Comissió Episcopal de Migracions, la Confer, Jesuïtes Social, i Justícia i Pau duiguin a terme de manera conjunta i la que també en l'àmbit català es pugui implementar.

2. Coordinar en la nostra diòcesi la implicació en l'acollida a refugiats de les comunitats parroquials, comunitats religioses, moviments eclesials i cristians en general.

3. Vetllar pel treball en xarxa amb altres entitats de la societat civil lleidatana (Administracions, ONG'S, etc.).

La CoDiAR estarà composta per un Equip Permanent format per 4 persones: un representant de l'Àrea sociocaritativa, un de l'Àrea d'evangelització, un altre de la delegació de Pastoral amb immigrants i un de la comissió de la Vida Consagrada.

La CoDiAR també comptarà amb sis representants dels Arxiprestats que engloben les parròquies de la ciutat i dels pobles, i dos represen-

tants de les àrees de Litúrgia-espiritualitat i la de Formació.

Les actuacions a curt i mig termini passen: Primer per la posada en marxa immediata de l'Equip Permanent per recollir informació actualitzada de l'evolució del procés d'acollida a les persones refugiades i poder organitzar l'actuació de la CoDiAR. El segon pas és la composició de la CoDiAR amb la resta de membres que n'han de formar part i el tercer la creació de les subcomissions que s'han de fer càrrec de la logística, comunicació i coordinació amb les ONG i administracions.

REFLEXIONS

PACIFICAR L'ÀNIMA
I EL MÓN

La no-violència de Gandhi (i II)

La pràctica de la no-violència va més enllà de la resistència passiva, del no fer mal i exigeix, fins i tot, la compassió que auxilia activament els éssers que pateixen. Parteix de la benvolença i de la compassió i això li fa fer un pas més lluny que la mera resistència. Gandhi elabora una teoria i un mètode que aplicarà, de manera sistemàtica, en l'àmbit de les estructures socials, polítiques i econòmiques.

Va ser a Sud-àfrica on Gandhi va fer les seves primeres experiències de la no-violència. De retorn al seu país, va emprendre la tasca d'aplicar els seus mètodes a la lluita per la independència. En 1920 va fer la primera campanya de desobediència civil. No es tractava d'una mera resistència passiva. La resistència passiva —deia— ha estat concebuda com l'arma dels dèbils i no exclou l'ús de la força o de la violència per assolir el seu objectiu. En canvi, la desobediència civil ha estat concebuda com l'arma dels forts entre els forts i exclou qualsevol forma de violència.

I citava dos exemples antics: el profeta Daniel i el filòsof grec, Sòcrates. Un i altre, segons Gandhi, són exemples perfectes de la no-violència, perquè havien lluitat per la veritat exposant la seva vida per ella, amb la sola força de l'amor. La no-violència és, doncs, una actitud vital, una ascési, que no es reserva a les elits, sinó que és patrimoni de tot un poble víctima de lleis injustes.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Prospecte divulgatiu de la Catedral Nova en quatre idiomes

El Capítol de la Catedral de Lleida, conjuntament amb el Bisbat de Lleida, el Centre d'Art d'Època Moderna i Catalunya Sacra, han editat un prospecte informatiu desplegable sobre la Catedral Nova de Lleida, editat en quatre idiomes.

Seu Nova de Lleida. La Catedral de Santa Maria Assumpta és el títol que li han donat a aquest prospecte informatiu d'un temple que, malgrat els seus 233 anys d'existència, ha estat

molt castigat pels esdeveniments històrics, arribant a patir fins a tres incendis devastadors.

Una mica d'història i unes excel·lents imatges il·lustren una part de la publicació, que dedica el seu cos central a descriure els valors artístics i espirituals del temple, reproduint-los fotogràficament i assenyalant la seva ubicació sobre el plànol de la planta de la Catedral. La publicació es tanca amb un mapa de la ciu-

tat on està ubicada la Catedral i la seva adreça, així com la de l'Arxiu Capitular, una altra de les dependències que acull l'edifici i que custodia importants incunables de la història de Lleida i Catalunya.

AGENDA

► Diumenge, 11 d'octubre:

—17 h, Monestir del Sagrat Cor, a la Caparrella, Eucaristia de cloenda del V Centenari de Santa Teresa.

► Dilluns, 12 d'octubre:

—11.30 h. Missa en honor a la Mare de Déu del Pilar a la Catedral.
—19.30 h, a la sala d'actes del Recorregut de la UdL, lliçó inaugural de l'IREL. «El gest i el fil de la felicitat», a càrrec de Josep M. Esquirol.

► Divendres 16 d'octubre:

—Inici del curs dels Agents de Pastoral a l'IREL.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. □ Dilluns (lit. hores 4a setm.) [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafí de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dimarts. [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41]. Mare de Déu del Remei; sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Caledònia, verge.

14. ■ Dimecres. [Rm 1,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I,

papa (217-222) i màrtir; sant Just, bisbe; santa Fortunata, verge i màrtir.

15. □ Dijous. [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Divendres. [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Mo-

nial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ Dissabte. [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.). [Is 53,110-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45]. St. Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

Diumenge XXVIII de durant l'any

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomptables.

► Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, Què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destrèir l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home corregué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.»

► Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 7,7-11)

Por eso supliqué, y me fue concedida la prudencia; oré, y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a los cetros y a los tronos, y en su comparación tuve en nada la riqueza. Ni la comparé a piedra inestimable, pues todo el oro en su presencia es un poco de arena, como lodo es reputada la plata ante ella. La amé más que a la salud y la belleza y preferí su posesión a la misma luz, porque su resplandor es inextinguible. Me vinieron con ella todos los bienes, pues ella tenía en sus manos una riqueza incalculable.

► Salmo responsorial (89)

R. *Sáclanos de tu misericordia, Señor. Y toda nuestra vida será alegría.*

Ensèñanos a contar nuestros días / para que adquiramos un corazón sabio. / Vuelve con nosotros, Señor. / ¿Hasta cuándo? Ten piedad de tus siervos.

Liñanos de tu amor por la mañana / para que vivamos alegres y contentos todos nuestros días, / conviérte en alegría los días en que nos castigaste, / los años en que padecimos las desgracias, / manifiesta tus obras a tus siervos / y tu esplendor a sus hijos. R.

La bondad del Señor, nuestro Dios, / esté con nosotros. / Haz prosperar la acción de nuestras manos; / sí, haz prosperar la acción de nuestras manos. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,12-13)

La palabra de Dios es viva y eficaz y más aguda que espada de dos filos; ella penetra hasta la división del alma y del espíritu, de las articulaciones y de la médula, y es capaz de juzgar los sentimientos y los pensamientos. Y no hay criatura alguna que esté oculta ante ella, sino que todo está desnudo y descubier-to a los ojos de aquel a quien debemos dar cuenta.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, al salir Jesús de camino, un hombre corrió a preguntarle, arrodillándose ante él: «Maestro bueno, ¿qué tengo que hacer para alcanzar la vida eterna?». Jesús le dijo: «¿Por qué me llamas bueno? El único bueno es Dios. Ya conoces los mandamientos: No matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no levantarás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él dijo: «Maestro, todo eso lo he guardado desde mi juventud». Jesús lo miró con amor y le dijo: «Te queda una cosa que hacer: Anda, vende todo lo que tienes, dáselo a los pobres y tendrás un tesoro en el cielo. Después, ven y sígueme». Al oír esto, el joven se fue muy triste, porque tenía muchos bienes. Jesús miró alrededor y dijo a sus discípulos: «¡Qué difícilmente entrarán en el reino de Dios los que tienen riquezas!». Los discípulos se quedaron asombrados ante estas palabras. Pero Jesús les repitió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Es más fácil que un camello pase por el ojo de una aguja que un rico entre en el reino de Dios». Ellos, más asombrados todavía, se decían: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús los miró y les dijo: «Para los hombres esto es imposible; pero no para Dios, pues para Dios todo es posible.»

COMENTARI

La millor pregunta

Bon mestre, què haig de fer per heretar la vida eterna? Preguntant què haig de fer, aquell home reconeix que alguna cosa ha de fer, i parlant d'heretar la vida eterna, confessa que en definitiva la vida eterna serà regal. Ni do diví sense esforç humà; ni mèrit humà sense regal de Déu.

La resposta de Jesús és genial: *Ja saps què diuen els Manaments*; és a dir, no pots al·legar ignorància. Menys encara nosaltres a qui, en l'etapa final de la Revelació, *el Pare ens ha parlat en la persona del Fill (He 1,1)*. *El qui es la Paraula es va fer carn (Jn 1,14)*: el seu missatge és de debò *Paraula de Déu viva i eficaç; més penetrant que una espasa de dos talls*.

És font d'aquella saviesa que Salomó confessa *preferir-la a ceptres i trons i, comparada amb ella, tenir la riquesa per no-res*; sobretot és do de Déu: *vaig pregar Déu i em vingué l'esperit de Saviesa*.

Més encara: Jesucrist, Messies crucificat, és la Saviesa personificada perquè *és poder i saviesa de Déu per a tots els qui són cridats (1Cor 1,24)*.

Tot això ja ho he complert des de jove: amb la primera etapa reeixida, Jesús *se'l mirà amb afecte* i per afecte li digué: *Encara et falta una cosa. Vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres. Després vine amb mi*. Jesús, que *estima fins l'extrem (Jn 13,1)*, vol un amor a la seva alçada i li demana *vendre tot el que té i donar-ho als pobres*: no per quedar empobrit sinó per *tenir un tresor en el cel* i així quedar capacitat per *venir amb Jesús*.

L'atònita pregunta dels deixebles (*I qui es podrà salvar?*) recorda com *als homes els és impossible* sostreure's a la seducció del diner. Només Déu pot omplir el cor humà amb valors que porten a la salvació.

Mn. José Luis Arín